

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΥΠΟΘΕΣΗ ΦΜ κατά της ΕΛΛΑΔΟΣ
(Προσφυγή υπ' αριθ. 3028/03)
ΑΠΟΦΑΣΗ
ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ
21 Απριλίου 2005

*Η παρούσα απόφαση θα καταστεί οριστική
υπό τις οριζόμενες στο άρθρο 44 § 2 της Συμβάσεως προϋποθέσεις.
Ενδέχεται να τύχει βελτιώσεων ως προς τη μορφή.*

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Στρασβούργο, 21 Απριλίου 2005
[υπογραφή]
S. NIELSEN
Γραμματέας του Τμήματος

Στην υπόθεση ΦΜ κατά της Ελλάδος

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρώτο Τμήμα),
συνεδριάζον σε τμήμα, στη σύνθεση του οποίου μετέχουν οι δικαστές :

Λ. ΛΟΥΚΑΪΔΗΣ, Πρόεδρος,

Κ.Λ. ΡΟΖΑΚΗΣ,

F. TULKENS,

S. BOTOUCCHAROVA,

E. STEINER,

K. ΗΑΪΪΕΒ,

D. SPIELMANN,

και ο S. NIELSEN, *Γραμματέας του Τμήματος.*

Αφού διασκέφτηκε σε συμβούλιο στις 24 Μαρτίου 2005.

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε κατά την ως άνω ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει της (υπ' αριθ. 3028/03) προσφυγής, την οποία κατέθεσε κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας η Ελληνίδα υπήκοος Φ Μ («η προσφεύγουσα»), η οποία προσέφυγε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 21 Ιανουαρίου 2003 δυνάμει του άρθρου 34 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Η προσφεύγουσα εκπροσωπείται από τον Δικηγόρο Χαλκίδος Τ. Μπουρμα. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπείται από τους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους του πληρεξουσίου της, Μ. Απέσσο, Σύμβουλο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και Β. Πελέκου, Δικαστική Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Στις 9 Φεβρουαρίου 2004, το Δικαστήριο απεφάσισε να κοινοποιήσει την προσφυγή στην Κυβέρνηση. Δυνάμει του άρθρου 29 § 3 της Συμβάσεως, το Δικαστήριο απεφάσισε να αποφανθεί επί του παραδεκτού και της ουσίας.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

4. Η προσφεύγουσα γεννήθηκε το 1933 και διαμένει στην Εύβοια.

5. Η προσφεύγουσα είναι ιδιοκτήτρια οικοπέδου κειμένου στην Αμάρυνθο, πόλη της νήσου Ευβοίας. Στις 15 Μαΐου 1991, ο Νομάρχης Ευβοίας τροποποίησε το ρυμοτομικό σχέδιο. Το οικόπεδο της προσφεύγουσας προορίσθηκε τότε για κοινόχρηστος χώρος.

6. Στις 4 Ιουλίου 1991, η προσφεύγουσα εισήγαγε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας αίτηση ακυρώσεως της νομαρχιακής αποφάσεως περί τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου.

7. Στις 28 Φεβρουαρίου 1996, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκανε δεκτή την αίτησή της (απόφαση 1071/1996). Ωστόσο, παρά τις ενέργειες στις οποίες προέβη η προσφεύγουσα, η διοίκηση δεν έχει μέχρι σήμερα τροποποιήσει το επίμαχο ρυμοτομικό σχέδιο ώστε να αρθεί το επί της ιδιοκτησίας της βάρος.

8. Στις 24 Μαρτίου 2004, η υπηρεσία πολεοδομίας του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Δημοσίων Έργων απέστειλε επιστολή προς τον Δήμο Αμαρύνθου, με κοινοποίηση προς την προσφεύγουσα, υπογραμμίζοντας την υποχρέωση της διοικήσεως να συμμορφωθεί προς τις δικαστικές αποφάσεις και καλώντας τον Δήμο ή την προσφεύγουσα να της υποβάλουν τα απαιτούμενα έγγραφα, όπως η γνωμοδότηση της αρμόδιας εφορίας αρχαιοτήτων και το τοπογραφικό σχέδιο, προκειμένου να προβεί στην τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου το οποίο έθιγε την ιδιοκτησία της προσφεύγουσας.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 § 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

9. Η προσφεύγουσα παραπονείται ότι λόγω της παραλείψεως των αρμοδίων αρχών να συμμορφωθούν προς την απόφαση 1071/1996 του Συμβουλίου της Επικρατείας παραβιάζεται το δικαίωμά της σε πραγματική και αποτελεσματική δικαστική προστασία όσον αφορά τις αμφισβητήσεις επί των δικαιωμάτων της αστικής φύσεως. Επικαλείται το άρθρο 6 § 1 της Συμβάσεως, το οποίο ορίζει τα εξής σχετικά :

«Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα η υπόθεσή του να δικαστεί δίκαια (...) από (...) δικαστήριο, το οποίο (...) θα αποφασίσει (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...)»

10. Η Κυβέρνηση αντικρούει τη θέση αυτή. Ισχυρίζεται ότι οι διοικητικές αρχές ουδέποτε αρνήθηκαν να συμμορφωθούν προς την απόφαση 1071/1996 του Συμβουλίου της Επικρατείας και ότι το θέμα θα διευθετηθεί συντόμως. Η Κυβέρνηση επισημαίνει, περαιτέρω, ότι η αρμόδια διοικητική υπηρεσία κάλεσε την προσφεύγουσα να καταθέσει τα απαιτούμενα έγγραφα για την τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, αλλά ότι αυτή δεν έχει ακόμα ανταποκριθεί.

11. Η προσφεύγουσα απαντά ότι επί οκτώ έτη απετέλεσε αντικείμενο περιφρονητικής στάσεως εκ μέρους της διοικήσεως και ότι χρειάστηκε να προσφύγει σε διεθνές δικαστήριο προκειμένου να λάβει ικανοποίηση.

A. Επί του παραδεκτού

12. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αίτηση αυτή δεν είναι προδήλως αβάσιμη κατά την έννοια του άρθρου 35 § 3 της Συμβάσεως. Το Δικαστήριο επισημαίνει, περαιτέρω, ότι η εν λόγω αίτηση δεν προσκρούει σε κάποιον άλλο λόγο απαραδέκτου. Αρμόζει επομένως να γίνει δεκτή.

B. Επί της ουσίας

13. Το Δικαστήριο υπομινύσκει ότι το δικαίωμα προσβάσεως σε δικαστήριο, το οποίο εγγυάται το άρθρο 6 § 1 της Συμβάσεως, θα καθίστατο κενό περιεχομένου εάν η εσωτερική έννομη τάξη ενός Συμβαλλομένου Κράτους επέτρεπε να παραμένει αναποτελεσματική σε βάρος ενός διαδίκου

μία οριστική και υποχρεωτική δικαστική απόφαση. Η εκτέλεση αποφάσεως οποιουδήποτε δικαστηρίου, πρέπει να θεωρείται ότι αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της «δίκης» κατά την έννοια του άρθρου 6. Το Δικαστήριο έχει ήδη αναγνωρίσει ότι η πραγματική και αποτελεσματική προστασία του υποκειμένου στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων και η αποκατάσταση της νομιμότητας συνεπάγονται την υποχρέωση για τη διοίκηση να συμμορφώνεται προς απόφαση η οποία δημοσιεύεται από το αρμόδιο ανώτατο διοικητικό δικαστήριο του Κράτους (βλ. *Hornsby κατά της Ελλάδος*, απόφαση από 19 Μαρτίου 1997, *Recueil des arrêts et décisions* 1997-II, σελ. 510-511, § 40 και επόμενες).

14. Στην προκειμένη περίπτωση, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η διοίκηση δεν έχει ακόμα συμμορφωθεί προς την απόφαση 1071/1996 την οποία εξέδωσε το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο στις 28 Φεβρουαρίου 1996. Εάν ισχύει το γεγονός ότι η διοίκηση εξεδήλωσε προσφάτως παρόμοια βούληση, το Δικαστήριο δεν δύναται παρά να παρατηρήσει ότι το ενδιαφέρον αυτό εκδηλώθηκε μετά από την κοινοποίηση της προσφυγής στην εναγόμενη κυβέρνηση και, κυρίως, μετά από αδράνεια οκτώ ετών, περί της οποίας ουδεμία βάσιμη εξήγηση εδόθη.

15. Εν όψει των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο εκτιμά ότι οι εθνικές αρχές παρέλειψαν να συμμορφωθούν πράγματι και εντός ευλόγου προθεσμίας προς την απόφαση 1071/1996 του Συμβουλίου της Επικρατείας, αφαιρώντας με τον τρόπο αυτό από το άρθρο 6 § 1 της Συμβάσεως κάθε πρόσφορο αποτέλεσμα.

Επομένως, υπήρξε παραβίαση του άρθρου αυτού.

II. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1

16. Η προσφεύγουσα παραπονείται ότι η συνεχής άρνηση των

αρμοδίων αρχών να άρουν το επί του οικοπέδου της βάρος θίγει το δικαίωμά της στον σεβασμό της περιουσίας της, το οποίο εγγυάται το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 1, το οποίο ορίζει ότι :

«Παν φυσικό ή νομικό πρόσωπο δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθεί της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους.

Οι προαναφερόμενες διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέσει σε ισχύ νόμους τους οποίους ήθελε κρίνει αναγκαίους προς ρύθμιση της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιο συμφέρον ή προς εξασφάλιση της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων.»

17. Η Κυβέρνηση δηλώνει ότι το επίδικο μέτρο αναλυόταν σε περιορισμό ο οποίος επεβλήθη για λόγο δημοσία ωφελείας και συμφώνως προς τις απαιτήσεις του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 1. Σε κάθε περίπτωση, υπό το φως της αποφάσεως 1071/1996 του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία ακυρώθηκε το εν λόγω μέτρο και λαμβανομένου υπ' όψη του γεγονότος ότι η διοίκηση δεν αρνείται να συμμορφωθεί προς την απόφαση αυτή, η Κυβέρνηση εκτιμά ότι δεν στοιχειοθετείται εν προκειμένω παραβίαση του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 1.

A. Επί του παραδεκτού

18. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι προδήλως αβάσιμη κατά την έννοια του άρθρου 35 § 3 της Συμβάσεως. Το Δικαστήριο επισημαίνει, περαιτέρω, ότι η εν λόγω αιτίαση δεν προσκρούει σε κάποιον άλλο λόγο απαραδέκτου. Αρμόζει επομένως να γίνει δεκτή.

B. Επί της ουσίας

19. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι δεν αμφισβητείται το γεγονός ότι υπήρξε στην προκειμένη περίπτωση ανάμειξη στο ιδιοκτησιακό δικαίωμα της προσφεύγουσας. Πρέπει, επομένως, το Δικαστήριο να εξετάσει τον λόγο της αναμείξεως αυτής ως προς τις απαιτήσεις του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 1.

20. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η προρρηθείσα διάταξη απαιτεί, προ πάντων και κυρίως, όπως οποιαδήποτε ανάμειξη της δημοσίας αρχής στην απόλαυση του δικαιώματος στον σεβασμό της περιουσίας, είναι νόμιμη : η δεύτερη φράση του πρώτου εδαφίου του άρθρου αυτού επιτρέπει αποστέρηση της ιδιοκτησίας μόνον «υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου όρους». Το δεύτερο εδάφιο αναγνωρίζει στα Κράτη το δικαίωμα ρυθμίσεως της χρήσεως των αγαθών θέτοντας σε ισχύ «νόμους». Επίσης, η υπεροχή του δικαίου, μία εκ των θεμελιωδών αρχών μιας δημοκρατικής κοινωνίας, είναι συνυφασμένη με το σύνολο των άρθρων της Συμβάσεως (βλ. απόφαση *Amuur κατά της Γαλλίας*, από 25 Ιουνίου 1996, *Recueil des arrêts et décisions* 1996-III, σελ. 850-851, § 50) και συνεπάγεται το χρέος του Κράτους ή μιας δημοσίας αρχής να συμμορφώνεται προς δικαστική απόφαση η οποία εξεδόθη σε βάρος τους (βλ. *mutatis mutandis*, προρρηθείσα απόφαση *Hornsby*, σελ. 511, § 41). Ως εκ τούτου, η ανάγκη να διερευνηθεί εάν τηρήθηκε δικαία ισορροπία ανάμεσα στις απαιτήσεις του γενικού συμφέροντος του κοινωνικού συνόλου και στις επιταγές της προασπίσεως των θεμελιωδών ατομικών δικαιωμάτων (βλ. απόφαση *Sporrong και Lönnroth κατά της Σουηδίας*, από 23 Σεπτεμβρίου 1982, *série A* n° 52, σελ. 26, § 69) δύναται να γίνεται αισθητή μόνον όταν αποδεικνύεται ότι κατά την επίδικη ανάμειξη τηρήθηκε η αρχή της νομιμότητας, και δεν ήταν αυθαίρετη.

21. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι παρά την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία ακυρώθηκε η νομαρχιακή απόφαση περί τροποποιήσεως του επιδίκου ρυμοτομικού σχεδίου, η διοίκηση δεν έχει μέχρι σήμερα άρει το επί της ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας βάρος.

Άλλως ειπείν, από τις 28 Φεβρουαρίου, ημερομηνία κατά την οποία το Συμβούλιο της Επικρατείας εξέδωσε την απόφασή του, η προσφεύγουσα υπέστη ανάμειξη στο ιδιοκτησιακό δικαίωμά της άνευ νομίμου βάσεως στο εσωτερικό δίκαιο. Ένα τέτοιο συμπέρασμα απαλλάσσει το Δικαστήριο από το να διερευνήσει εάν τηρήθηκε δίκαια ισορροπία ανάμεσα στις απαιτήσεις του γενικού συμφέροντος του κοινωνικού συνόλου και στις επιταγές της προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων (βλ. *Ιατρίδης κατά της Ελλάδος* [GC], nº 31107/96, § 62, CEDH 1999-II).

Επομένως, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 1.

III. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

22. Το άρθρο 41 της Συμβάσεως ορίζει ότι:

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Συμβάσεως ή των Πρωτοκόλλων αυτής, και εάν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλομένου Μέρους δεν επιτρέπει ειμή την ατελή επανόρθωση των συνεπειών της παραβιάσεως αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εν ανάγκη, στο αδικηθέν μέρος δίκαια ικανοποίηση.»

A. Ζημία

1. Υλική ζημία

23. Η προσφεύγουσα ζητά 191.436 ευρώ για την υλική ζημία. Το ποσό αυτό αντιστοιχούσε στην αγοραία αξία του οικοπέδου της.

24. Η Κυβέρνηση δηλώνει ότι το αιτούμενο ποσό είναι υπερβολικό. Ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν απώλεσε το οικόπεδό της, ότι παραμένει ιδιοκτήτρια αυτού και ότι, επομένως, πρέπει να αποζημιωθεί μόνο για την αποστέρηση της επικαρπίας.

25. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι απόφαση διαπιστωτική παραβίασεως συνεπάγεται για το εναγόμενο Κράτος τη νομική υποχρέωση να θέσει τέλος στην παραβίαση και να εξαφανίσει τις συνέπειες αυτής ούτως ώστε να αποκατασταθεί, κατά το δυνατόν, η προτέρα κατάσταση (*Ιατρίδης κατά της Ελλάδος* (δικαία ικανοποίηση) [GC], n° 31107/96, § 32, CEDH 2000-XI).

26. Όταν το Δικαστήριο συμπέρανε ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 της Συμβάσεως, εκτιμά ότι κατ' αρχήν η πλέον ενδεδειγμένη αποκατάσταση θα ήταν να τεθεί η προσφεύγουσα, κατά το δυνατόν, σε κατάσταση αντίστοιχη με εκείνη στην οποία θα ευρισκόταν εάν δεν είχε υπάρξει μη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της διατάξεως αυτής (βλ., *mutatis mutandis, Piersack κατά του Βελγίου*, απόφαση από 26 Οκτωβρίου 1984, série A n° 85, σελ. 16, § 12, *Gençel κατά της Τουρκίας*, n° 53431/99, § 27, 23 Οκτωβρίου 2003). Το Δικαστήριο εκτιμά ότι η αρχή αυτή έχει εφαρμογή και στην παρούσα υπόθεση, όσον αφορά τις περί παραβίασεως διαπιστώσεις. Πρέπει, επομένως, η Κυβέρνηση να εγγυηθεί, με κατάλληλα μέτρα, ότι η απόφαση 1071/1996 του Συμβουλίου της Επικρατείας θα εκτελεσθεί δεόντως από τη διοίκηση. Επίσης, το Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει να επιδικασθεί στην προσφεύγουσα αποζημίωση για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο παρανόμως στερήθηκε την επικαρπία της ιδιοκτησίας της, ήτοι από 28 Φεβρουαρίου 1996, ημερομηνία κατά την οποία το Συμβούλιο της Επικρατείας εξέδωσε την απόφασή του, μέχρι σήμερα. Αποφαινόμενο κατά δικαία κρίση, συμφώνως προς το άρθρο 41 της Συμβάσεως, το Δικαστήριο επιδικάζει στην προσφεύγουσα 15.000 ευρώ για υλική ζημία, συν οιοδήποτε ποσό ήθελε οφείλεται ως φόρος.

2. Ηθική βλάβη

27. Η προσφεύγουσα ζητά 6.808.564 ευρώ για ηθική βλάβη.

28. Η Κυβέρνηση εκτιμά ότι το αιτούμενο ποσό είναι υπερβολικό και

αποσκοπεί στην πραγματικότητα στην επανόρθωση της οικονομικής ζημίας, την οποία, όπως ισχυρίζεται, υπέστη η προσφεύγουσα.

29. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι για την ηθική βλάβη αποζημιώνεται επαρκώς η προσφεύγουσα από τις περιεχόμενες στην παρούσα απόφαση διαπιστώσεις περί παραβιάσεως.

Β. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

30. Ο προσφεύγων ζητά να της καταβληθούν τα έξοδα και τη δικαστική δαπάνη που πραγματοποίησε ενώπιον των εσωτερικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου. Δεν προσκομίζει παραστατικά ή αποδείξεις παροχής υπηρεσιών. Ισχυρίζεται δε ότι δυνάμει προφορικής συμφωνίας την οποία συνήψε με τον δικηγόρο ο οποίος της εκπροσωπεί ενώπιον του Δικαστηρίου, θα πρέπει να καταβάλει 15% του ποσού της δικαίας ικανοποίησεως την οποία θα της επιδικάσει το Δικαστήριο ή, σε περίπτωση φιλικού διακανονισμού, 15% της αξίας του οικοπέδου της.

31. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι αξιώσεις της προσφεύγουσας είναι αόριστες και μη αιτιολογημένες.

32. Κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιδίκαση εξόδων και δικαστικής δαπάνης, συμφώνως προς το άρθρο 41, προϋποθέτει ότι αποδεικνύονται πραγματικά, αναγκαία και, επίσης, εύλογα (*Ιατρίδης κατά της Ελλάδος*, ο.α., § 54).

33. Στην προκειμένη περίπτωση, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι αξιώσεις της προσφεύγουσας όσον αφορά τα έξοδα και τη δικαστική δαπάνη δεν προβάλλονται αναλυτικώς ούτε συνοδεύονται από τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Πρέπει, επομένως, να απορριφθεί το αίτημά της.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

34. Το Δικαστήριο κρίνει ότι αρμόζει να υπολογισθούν οι τόκοι

υπερημερίας επί του επιτοκίου της διευκολύνσεως οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπέζης, προσαυξανόμενου κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΩΣ,

1. *Κάνει δεκτή* την προσφυγή.
2. *Κρίνει* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Συμβάσεως.
3. *Κρίνει* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 1.
4. *Κρίνει* ότι
  - α) το διάδικο Κράτος, εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας κατά την οποία η απόφαση θα καταστεί οριστική συμφώνως προς το άρθρο 44 § 2 της Συμβάσεως, πρέπει να εγγυηθεί, με κατάλληλα μέτρα, την εκτέλεση της αποφάσεως 1071/1996 του Συμβουλίου της Επικρατείας, και πρέπει, επίσης, να καταβάλει στην προσφεύγουσα 15.000 ευρώ (δεκαπέντε χιλιάδες ευρώ) για υλική ζημία, συν οιοδήποτε ποσό ήθελε οφείλεται ως φόρος,
    - β) από της εκπνοής της προθεσμίας αυτής και μέχρι της καταβολής του, τα ποσά αυτά θα προσαυξάνονται με απλό τόκο ίσο προς το ισχύον κατ' αυτό το χρονικό διάστημα επιτόκιο της διευκολύνσεως οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπέζης, προσαυξανόμενο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.
5. *Απορρίπτει* το αίτημα περί δικαίας ικανοποίησης κατά τα λοιπά.

Συντάχθηκε στη Γαλλική γλώσσα, εν συνεχεία κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 21 Απριλίου 2005 κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του Κανονισμού.

[υπογραφή]

/ Søren NIELSEN /

Γραμματέας

[υπογραφή]

/ Λουκής ΛΟΥΚΑΪΔΗΣ /

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο υπηρεσιακό έγγραφο στη Γαλλική γλώσσα.

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΡΙΑ

ΜΑΡΙΑ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ